

O! bu churamach rinn thu an t'alach
 A ghiulain tearant tro'n fhasaich mhor,
 'S le bainne fìorghlan an fhochail dh'airech
 'S dh'ullaich thu iad chum rioghachd na gloir;
 Do bhiadh nan aingeal thug thu a sath dhoibh
 Nuair bha iad fenmaich—se Mana 'bh'ann,
 'S dh'fhag thu suil mhor, snuagh mhor, treun 'ad,
 S' rinn thu gaisgeich do'n dream bu chlann.
 Cha b'ann le lochran tioram, falamh,
 A dh'imich thusa tro'n fhasaich mhor;
 Ach le ola bha e ruith thairis,—
 'S riamh cha'd dh'ìobair dhuit a stor,—
 Agus bha e gu glan a dealradh
 Toirt solus aghmhor do mhoran sluaigh —
 Solus b'aile na ghrian a dearsadh—
 Solus neamhaidh nach gabh a luaidh—
 Solus rinn gleann dorcha Bhacu
 Shoillssechadh suas do iomadh aoibh,
 A bhidh as eugmhas gun treoir, gun seol ac,
 Ach sgaoilte, seachranach air a raon.

Nuair a thainig a latha gloirmhor,
 Latha mor air a'm b'e run
 A mhaighsteir mhor da'n d'rinn thu seirbhes
 Gu robh dhlighealch, gu faigh' tu 'n crun;
 Chaidh do ghairm as an t'saoghal thruagh so,
 Mach a aghmhoir mhor 's chruaidh;
 Mach a euslaint' go ruig slainte;
 Mach o dheuraibh 's osnaich sluaigh;
 Ruith a nuas air neoil a gheamhraidh,
 Tearnaidh nuas air a ghaoith tuath,
 Carbad, dearsadh mar or robh fhìorghlan,
 Tairnt' le eachaibh aillain luath;
 Mar a'n deallanach bha a'n astar,
 Ach bha 'n coslas lan do ghaol:
 Cha robh leithid do shealladh gloirmhor
 Tric ri thaicinn ann sa'n t'saoghal.
 'Sa nuair a thainig iad go talamh
 Stad a'n carbad re uine bhig:
 Dh'fhosgladh an dorus: mach chaidh Gabriel,
 'S thubhairt e ri Domhnul "Thig."